

6

Det kommunistiska manifestet

- a digital facsimile edition from *Project Runeberg*

<http://runeberg.org/komanifest/0006.html>

6

fånge, och Rysslands revolutionärer bilda förtruppen i Europas revolutionära rörelse.

Vidare ha utkommit nya översättningar till polska, danska, franska, spanska, engelska, ja t. o. m. armeniska.

Manifestet har haft en märklig historia. Vid sitt första framträdande entusiastiskt hälsat av den vetenskapliga socialismens då ännu fåtaligare pionärer, trängdes det med hela arbetarrörelsen i bakgrunden under reaktionstiden efter 1848. Då Europas arbetare gjorde sitt nästa anlopp mot de härskande klasserna, skedde det i internationalen. Denna hade till syfte att smälta samman proletariatets alla stridbara elementer till *en armé*; den kunde sålunda icke *utgå* från manifestets grundtankar, den måste ha ett program, som icke utestängde vare sig Englands fackföreningar, Frankrikes och de övriga romanska ländernas Proudhonister eller Tysklands Lassalleaner*). Detta program — i Internationalens stadgar — författades av Marx med ett mästerskap, som t. o. m. erkändes av Bakunin och anarkisterna.

För den slutliga segern för manifestets åskådning litade Marx allenast på arbetarklassens intellektuella utveckling, sådan denna måste gestalta sig under förenad aktion och diskussion. Och han fick rätt. Arbetarklassen år 1874, då Internationalen upplöstes, var en helt annan än den varit 1864, då den grundades. Proudhonismen i de romanska länderna och den specifika Lassalleanismen i Tyskland voro stadda i utdöende, och t. o. m. de då för tiden stock-konservativa engelska fackföreningarna gingo småningom mot den punkt, då 1887 deras ordförande på kongressen i Swansea kunde säga: "den kontinentala socialismen har för oss förlorat sin skräck". Men den kontinentala socialismen, det var nästan endast den teori, som förkunnas i manifestet.

Så återspeglar manifestets historia till en viss grad själva den modärna arbetarrörelsens historia ifrån 1848.

*) Lassalle själv erkände sig alltid som "lärjunge" till Marx och stod som sådan självklart på manifestets grund. Men icke så en del av hans anhängare, som blott framhävde hans fordran på produktionsföreningar med statskredit.